

REDACȚIA

Arad, Deák Ferencz-u. Nr 8

ABONAMENTUL

Pentru Austro-Ungaria:
pe un an 20 cor. pe 1/4
an 10 cor.; pe 1/2 de an
5 cor.; pe 1 lună 2 cor.
Vrît de Duminecă pe an
— 4 coroane.
Pentru România și
străinătate pe an:
40 franci.

Manuscripte nu se napolază

TRIBUNA POPORULUI

ADMINISTRAȚIA:

Arad, Deák Ferencz-u. Nr 8

INSERTIUNILE:

de nu și garmond: prima
dată 14 bani; a doua oară
12 bani; a treia oară 8 b.,
de fiecare publicațiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte în Arad.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

In ajunul alegerilor.

(R). După toate probabilitățile, alegerile dietale se vor face în Octombrie. Puhoiul de candidați curge însă chiar d'acum asupra cercurilor electorale. Mergând adică vestea, că Széll va face alegeri libere — o minune care nu prea s'a văzut în Țeara-Ungurească de vre-o 20 ani încoace — numărul candidaților s'a sporit ca ciupercile după ploaie. Sunt și câte 2—3, unde sub Bánffy abia se găsea unul. Atunci candidații trebuiau să treacă întâiu pe la *cassa* clubului electoral din Budapesta, unde fără miș multe nu aveau ce să caute. Acum se asigură, că Széll n'are nici măcar *cassa* pentru *cheltueli* electorale, ci lasă totul în grija alegetorilor și candidaților: să se înțeleagă cum vor ști. Natural, pentru-că Széll e sigur de majoritate mare, deoarece-că candidații noi sunt toți aderenți al guvernului și lupta va fi, după cum se vede, mai mult în familie, între „liberali”, decât între opoziție și guvern.

Să luăm de pildă știrile sosite ieri privitoare la candidari.

În cercul *Nászdudul*, cerc românesc, pe lângă dl Ciocan, liberal bánffyist, mai candidează încă doi liberali: Bek și Hunyadi. Presa maghiară spune apoi, că naționaliștii români vor susține candidatura d-lui *Gerasim Domide*, osândit în procesul Memorandumului. Se mângâie însă, că grație *certei dintre preoții gr. catolici și cei ortodocși* — despre cari „Unirea” chiar zilele acestea scria că sunt „*belitortii*” poporului — Românii naționaliști nu vor reuși să facă majoritate în jurul d-lui G. Domide.

Nu știm dacă dl Gerasim Domide candidează. Ca aderent al d-lor Coroianu și Rațiu, credem că nu. Poate că s'a deslipit însă de neputincioșii dela Sibiu.

Într'un alt cerc curat românesc, la *Caransebeș*, ziarele maghiare spun că Românul guvernamental Petru Vula va avea ca contra candidat pe guvernamentalul Jakabffy Imre, fost secretar de stat.

La *Făget* earășii vor lupta între dinșii doi guvernamentali: baronul Harkányi, actualul deputat și Graenzenstein Arthur, unchiul vicispănului și frate cu secretarul de stat Graenzenstein.

Și așa mai departe, aproape în toate cercurile electorale române se vor bate între ei guvernamentalii, pentru-că până acum nu prea sunt semne de intrare în luptă a *Românilor naționaliști* și chiar dacă, după câte știm, unii ar fi dispuși, în părțile ungurene și bănățene, să intre în luptă, ca până la 1887, hotărîrea aceasta cu greu s'ar putea lua în înțelegere generală, parte pentru-că nu se poate ține conferință națională, parte că la un sfat mai intim nu prea vedem cine să-i aducă la o masă pe „frunțașii” cari de șese ani s'au tot certat.

Măcar-că, după a noastră părere, acum, în cât privește guvernul, am avea o situație mai ușoară ca la 1887, când Tisza comitea cele mai mari

atrocități numai să ne impedeze dela exercitarea dreptului nostru electoral. Adevărat, că acum nu este poate atât de mare cohesiunea între Românii *de pretutindeni*. Un lucru este însă sigur: în Țeara Ungurească mai ales, și în Banat, o hotărîre parțială, luată fără consentimentul preținșilor „*autorizați*” dela Sibiu, ar avea aceeași greutate ca și-când s'ar fi luat în conferință generală, cu voturi unanime. Pentru-că amicii de p'acii ai „*autorizaților*” parte sunt guvernamentali pe față și deghisați, de pildă Hamseștii, Puticii, Zigre, cari s'au întovărășit cu Coroianu și Rațiu numai din neocaz tață de noi, — parte sunt naționaliști șterși, ca dl Pavel Rotariu, mult prea ocupați cu daraverile lor personale și mult mai slabi, decât să poată contrabalansa o acțiune pornită în perfectă înțelegere de elementele sincere naționaliste și cu trecere în aceste părți.

Situația se designează deci astfel: preținșii „*autorizați*” dela Sibiu dacă vor avea o grea răspundere pentru nepriceperea și trândăvia lor politică dovedită în acești din urmă ani, nu i mai puțin adevărat, că au o grea datorie de implinit, în fața alegerilor și elementele cari s'au despărțit de sibieni cu ocazia crizei provocate de dl Rațiu. Ei trebuie negreșit să se adune toți și să-și spună cuvântul în fața situației în care se află partidul național român atât în urma neînțelegerilor launtrice, cât și în ajunul alegerilor dietale. Poporul, cu drept cuvânt, așteaptă dacă nu luminează completă, apoi cel puțin o rază de lumină.

Monarhul și Cehii. După-ce a dat Marți răspunsul la vorbirea delegației austriace, Majestatea Sa monarhul a ținut cerele. În cercurile politice din Viena a produs mare senzație convorbirea, ce a avut-o Monarhul cu delegații cehi. Lui *Pașak* i-a zis Majestatea Sa:

— Purtarea D-Voastre este *cumpenită înțeleaptă și patriotică*. D-Voastre ați *săvârșit o mare operă*, căci știu cu ce greutate trebuie să luptați. *Atitudinea aceasta trebuie s'o recunosc cu laudă și vă sunt recunoscător*.

Pașak: Primiți, Majestate, mulțumitele mele pentru cuvintele recunoscătoare; dar nu pot să retac, că întorsătura politică din urmă, ce s'a făcut contra noastră, a lăsat în inima poporului cehic un ghimpe; ne încredem însă în iubirea de dreptate a Majestății Voastre, că ne veți da și nouă drepturile noastre naționale.

Impăratul: *Da, cu timpul toate trebuie să urmeze*.

Majestatea Sa a agrăit și pe Stranzky, cărui i-a fost zis anul trecut în Budapesta că folosește apucături advocătești. De rîndul acesta i-a zis, că trebuie să-și exprime recunoștința, că parlamentul lucrează așa de sădrăvăn.

Stranzky: *Da, Majestate, aceasta e foarte îmbucurător, dar mă tem, că îndată-ce va fi vorba de soluțiunea chestiunilor politice, cari nu se pot opera decât pe baza egalei îndreptățiri, se vor reîntoarce earășii stările neplăcute de mai înainte*.

Impăratul: *În astfel de chestiuni trebuie să se procedă cu cea mai mare precauțiune, și sper, că cu timpul ne vom ajunge scopul și în privința aceasta*.

Budgetul comun. Budgetul comun prezentat delegațiilor prezintă la cheltueli suma de 357,814,966 coroane, adică un plus de 780,160 coroane asupra budgetului anului trecut. Excedentul vămilor e de 110,541,299 coroane, cu un minus de 14,493,950 coroane. Cheltuelile trupelor provinciilor ocupate sunt de 7,367,000 coroane. Budgetul cuprinde credite de 400 de mil coroane pentru construirea a șapte mici vase de războiu pentru serviciul pe Dunăre, ale căror cheltueli toate vor fi de 3,400,000 coroane.

„De fonie în casa spenzuratului”, sau: Maghiarii vorbesc de alții, că nu respectă legile. Vorba e, că „*Magyarország*” e foarte supărat, pentru-că marca, emblema țării ungurești, nu s'ar fi afișând la legațiunile și consulatele „ungare” din străinătate. Eată cum falgeră șovinistul, la loc de frunte în numărul său de Duminecă:

„*Lângă noi e legea; a noastră e dreptatea; pe partea noastră e dreptul. Și nu va mai înceta politica ofensătoare? Conștiința noastră națională se revoltă contra faptului de a fi noi expuși la vedere înghemuiți în cotețul cu emblemă austriacă. Sau ne vor da drepturile noastre, sau vom sparge cotețul nețrebnic*”.

Și cred cei dela „*Magyarország*” că nu se va găsi cine să-i pună la locul lor în coteț?

Itakovszky prigonitor de Unguri. De zile întregi, în presa maghiară radicală o goană vrăjmasă s'a pornit în contra lui *Rakovszky István*, deputat dietal în partidul catolic popular. Mai întâiu într'o ședință a Dietei deputatul *Kubinyi György* răspundea despre el vorba ce-ar fi zis odată, că adică: „*Rakovszky nu cunoaște rege în Ungaria, ci numai împărat*”. — Deatunci încoace „*Magyar Szó*” și „*Egyetértés*” mai ales, scrutează, adună și publică tot ce-aud despre *Rakovszky*, care a fost de altfel și oficer în armata comună, și astfel o figură nesuferită între radicali și Ovrei, îndeosebi și pentru păcatul, că aparține partidului catolic popular.

După rezultatul scrutărilor, *Rakovszky* ar mai fi zis cândva: „*În țeara aceasta de porci (Ungaria) nu poate omul să trăiască; tot omul de omenie trebuie să emigreze din această țeară de porci*”; ear' de altă dată: „*N'aș avea nimic în contra, ca Maghiarii să țină parlament, numai de 'și-ar trimite deputații la Viena, și nu la Budapesta, în acest cuib jidovesc de porci*”. — Apoi, ci-că la un prânz în Budapesta, fiind invitat și *Rakovszky*, acesta ar fi întimpinat pe un prieten cu următoarele cuvinte, în limba germană: „*Bine ai venit, iubite amice. Foarte mă bucur, că te văd. În fine am pe cineva, cu care pot să vorbesc și nemțește; e dureros, că aici aproape toți vorbesc ungurește*”.

Și fiindcă la toate aceste acuze grave *Rakovszky* tace — exclamă „*Magyar Szó*” și „*Egyetértés*”, — s'au adresat întrebări la unit deputați, se înțelege radicali, ca să-și spună părerea: ce e de făcut cu acest nou „*trădător de patrie și de neam*”? La întrebare, cel dintâiu s'a grăbit să răspundă histericul deputat *kossuthist* și renegat *Hentaller Lajos*, care, între altele, zice: „*În camera ungară numai Maghiarul are loc. O astfel de figură, care nu cunoaște rege maghiar, nu e Ungur. Cu acela e a se proceda pe cale scurtă: afară cu el!*”

Sigur; chiar la furci cu el, căci azi „*patrioți buni*” sunt în Ungaria numai Ovreii și renegații! — Bieșii șovinisti, în ce hal au ajuns!

DUPLICITATE.

(S). Exposeul ministrului de externe a fost primit cu mulțumire, ba chiar cu însuflețire de delegații.

Era de prevăzut, că autoritatea bine întemeiată a conducerii conștiințe a politicii externe a monarhiei garantează această primire; cu atât mai mult, cu cât, pe de-o parte, încrederea în destoinicia și patriotismul cercurilor conducătoare, pe de altă parte potolirea tulburărilor parlamentare din Austria, îndreptăteau asemenea așteptări.

În special delegațiunea austriacă, a ținut cu demnitate nivelul desbatelor.

Maghiarii, de asemenea s'au declarat mulțumiți cu expunerile contelei *Goluchowsky*; dar cu toate acestea, nu s'au putut reține de a manifesta în „*interesul ideii de stat maghiar*”, pentru — „*paritate*”.

În veci aceleași doruri!

Era natural ca așa să se întâmple, căci după campaniile din presa maghiară și curentul din opinia publică maghiară, îndreptate ba contra uniunii vamale, ba spre un... „*imperialism maghiar*”, era de așteptat, ca sufletele saturate cu astfel de idei să facă — explozie.

Dar: *parturunt montes...*!

Leaderul maghiar, contele *Apponyi* votează budgetul ministrului de externe, în speranța că: „*vor fi executate legile existente*” ale întocmirii dualistice, — întru-cât privește validitatea... aspirațiilor maghiare.

Câtă departare dela tenorul ziarului „*Budapesti Hirlap*” și declarațiunile patronului aceluia!

E caracteristic, e foarte sugestiv acest exemplu, pentru a prezenta sufletul maghiar.

Înainte de întrunirea delegațiilor, Maghiarii instruzionează pretenții, ear când ajung față în față cu aceia cărora ziceau că vor a se impune, se mulțumesc cu speranțe, — speranțe tot atât de neserioase ca și ideea de stat maghiar...

În chestia convențiilor comerciale, contele *Apponyi* se mulțumește să facă o discuție teoretică, spunând că e bine a se ține seamă de interesele economice-comerciale, la încheierea alianțelor politice. Ministrul de externe primește cu bunăvoință această „*recomandație*” și discuția nu se mai întinde, „*aspirațiile*” maghiare de teritoriu vamal deosebit, nu mai găsesc expresie prin rostul oratorului maghiar!

E evident, din aceste premise, că punctul de vedere șovinist nu poate fi scos în relief într'o discuție și punere la cale serioasă; dar tocmai din această împregiurare apare într'un cadru luminat *duplicitatea* politicii maghiare.

Nemulțumire de dualism, de „*aservire*” față cu Nemții, de politica monarhiei, de cvotă, de convențiuni, sunt tot-atâtea chestiuni desbatute zilnic de presa șovinistă; — ear când delegațiunea ungară, controlul ungar, față cu reprezentații politicii generale a monarhiei, este chemat să-și exer-

cite acel drept, de control — se mulțumește cu „speranțe“.

Dacă de conducerea politicii monarchiei Maghiarii sunt mulțumiți, atunci campaniile șoviniste ce rost au?

Dacă nu sunt mulțumiți, votul de încredere dat de delegațiunea maghiară ce basă morală are?

Răspunsul la aceste două chestii nu este greu de dat; dar nici nu poate fi favorabil Maghiarilor și politicii șoviniste.

Cultivarea spiritului de răsvrătire în jos, în poporul maghiar, este una, ear mascarea loialității în sus, este cealaltă față a politicii „alcătuitoare de stat.“

Nu vor să se împace șoviniști cu nici un chip cu adevărul că este interesul absolut al monarchiei și al progresului ei, cât și al Maghiarilor, că buna înțelegere între cele două jumătăți ale monarchiei să fie cât mai sinceră și intimă; și că tendințele separatiste, prin formularea de aspirații „specifice din partea „unei jumătăți“ în contul celeilalte, sau a unei națiuni în contul altora, nu pot duce la bine.

În Austria acest lucru a fost înțeles; când le va veni și Maghiarilor mîntea, ca să-l înțeleagă?

Cu cât mai curând, ar fi cu atât bine; cu cât mai târziu, cu atât mai greu și mai cu mari șgduituri va urma.

Cei ce duc firele politicii maghiare, ar fi timpul să înțeleagă!

Din România.

10 Maiu.

Bubuitul a 21 de tunuri, eri dimineața a anunțat populațiunei Capitalei marea serbare națională de 10 Maiu, fericita aniversare a suirei pe tronul României a M. S. Regelui Carol I.

Poporul capitalei, recunoscător gloriei și înțeleptului Suveran, a știut să-și manifeste într'un mod demn și entusiast toată dragostea pentru Acela, care a contribuit atât de mult în a face din România un stat respectat de către toate națiunile.

În dimineața zilei de eri, pe un timp superb, Capitala era în plină sărbătoare.

Pe toate stradale, în fața tuturor magazinelor, falfăia tricolorul român și erau expuse numeroase tablouri, reprezentând pe MM. LL. Regele și Regina și AA. LL. RR. Principele și Principeasa Maria.

Stradale și bulevardele erau înțesate de un public peste măsură de numeros, care aștepta încă de pe la orele 8 dimineața, să poată vedea pe inibiții Suverani.

La orele 10 și jum., în bubuitul 101 tunuri MM. LL. Regele și Regina și AA. LL. RR. Prin-

cipele Ferdinand și Principeasa Maria, au pornit dela palat la Mitropolie pentru a asista la Te-Deumul ce s'a oficiat.

Pe tot parcursul dela Palat și până la Mitropolie, atât la ducere, cât și la întoarcere, Suveranii au fost obiectul celor mai calde și entusiaste ovațiuni.

La Te-Deum au asistat d-nii ministri, corpul diplomatic și toți înalții demnitari ai Statului.

La orele 12, cortegiul regal a sosit pe bulevardul Academiei, unde M. S. Regele a primit deflarea trupelor.

Cei dintăiu cari au defilat, în fața Suveranilor, au fost elevii liceului Mihai-Viteazul, a căror ținută marțială li a atras uralele și aplauzele bine meritade ale publicului. A. S. R. Principele Ferdinand, în fruntea armatei, a condus trupele de revistă.

Rînd pe rînd au defilat în mod splendid: elevii școlii militare, batalioanele de vînători, geniu, infanteria, artileria, cavaleria, etc.

La ora 1 cortegiul regal s'a retors la Palat.

Sera întregă Capitala a fost iluminată, ear muzicile militare au cântat în grădinile publice.

Un adaus.

Dela un bun naționalist ardelean, primim următoarele:

Nu cercetez motivele pentru cari nu v'ați oprit mai pe larg asupra articolului dela 18 Maiu al „Unirei“. Ca să fiți însă fideli înregistratori, ași socoti că pe lângă cele reproduse deja, ar trebui să mai dați loc și următoarelor șiro cu cari „Unirea“ apostrofează preoțimea gr. orientală din Banat:

„Auziți! cine să-ți mai vorbească „că s cu ochii în patru“, când chiar statistica oficioasă a bisericii neunite însă și mărturiseste de ducul blasat și de crasul indiferentism ce stăpânește această biserică! — Dar pentru Dumnezeu, nu v'e greu, să spuneți așa neadevăruri, când lumea știe cum concubințele înfloresc în Banat, chiar cu știrea preoțimei, — cum secta pocăștilor se estinde chiar printre credincioșii acestei biserici, cum în cel-mai multe locuri, preoții nu sunt „păstorii“, ci „belitorii“ credincioșilor?“

Ear acestea le scrie îndată după primul articol în care scrie:

„Noi considerăm ca o moștenire legitimă din moși-strămoși toate principiile de morală și politică, ce sunt legate de 15 Maiu 1848, și considerăm ca o datorință sfântă pentru noi, nu numai a păstra, ci și a propaga toate aceste principii.“

Și să mai întrebați: cum se face că „Unirea“ nu vede decât răul ce se incuibă în sinul bisericii ortodoxe? Oare aceleași rele nu se arată ele pretutindeni între Români? Sunt oare cei uniți cu Roma dospiti din alt aluat? Dar chiar „Unirea“, în dife-

rite corespondența, a arătat primejdi în sinul credincioșilor gr. catolici? Ori nu știu doctorii dela Blaj despre maghiarizarea preoțimei gr. cat. din nordul Ardealului și de prin Maramureș, unde în familii chiar, abea se mai vorbește altă limbă de cât cea ungurească? Și peste tot: unde am pute vedea o statistică oficioasă din care să se constate că unirea cu papa ne pune la adăpostul slăbiciunilor și păcatelor, că atunci eu, deși ortodox convins, votu pleda mai tare să ne facem cu toții papistași?! Din parte-ne nu adăogăm nimic.

Spre deosebita atențiune a medicilor români.

La postul vacant de medic al cercului Maidan cu sediul în Oravița-montană, protopretorul cercului Oraviței a publicat concurs sub N-rul 2862/1901. adm. în foaia „Délkeleti Furdólapok“.

Emolumentele împreunate cu ocuparea acestui post sunt: Leafă anuală fixă 1200 cor.; paușale de drum 400 cor.; dela visite (ziua) 40 bani și 80 bani (noaptea), stabiliți prin statute.

Terminul de înaintarea petițiunilor (provăzute cu documente despre praxa de până acum, despre cunoștința de limbă conform §. 9. din articolul de lege I. din 1883 și §-ului 143. din articolul XIV. din 1876) la protopretorul Molsidlovsky Ernő, este defipt pe 15 Iunie; ear terminul de alegere e defipt pe 17 Iunie a. e. fix la 9 oare a. m. la casa comunală din Oravița-montană.

E dorința ferbinte a întregului public românesc din acest ținut bănațanesc, ca acest post de medic să fie ocupat de un Român și ca atare domni medicul român, cari reflectează la acest post, să nu treacă cu vederea acest concurs, să-și înainteze de timpuriu petițiunile. Aceasta cu atât mai virtos, cu cât cercul Maidanului e un ținut curat românesc; de Oravița-montană, unde va fi sediul alegendului medic, e depărtare abia o jumătate de oară cu trăsura; este în legătură și cu trenul ce circulează între Iasenova și Anina și așa trenul se oprește și la Maidan.

Ținutul Maidanului și Oraviței, precum și întreg comitatul Caraș-Severin au cea mai frumoasă și sănătoasă poziție geografică din întreg ținutul Banatului. Oravița însă în sine considerată e un opid foarte vial, care cu deosebire în timpul de vară

e cercetat de o mulțime de oaspeți de frunte; peste tot are inteligența română frumoasă.

„G.“

CUGETĂRI.

Cine așteaptă recunoștință dela oameni e ca și cum ar aștepta lacrimi dela un cadavru.

99 la sută din femei vor, ca bărbații lor să fie frumoși și bogăți și viguroși; 1% numai preferă ca bărbații lor să fie inteligenți și culti.

În amor neliniștea e tot ce dă spirit amantului.

Cine nu privește schimbarea în amor ca o distrugere a amorului, nu cunoaște amorul!

Sarcina omului de stat e să facă pe cale legală ceea-ce, fără, el s'ar face prin revoluțiune.

Părerile omului îi călăuzesc gândirea; impresiunile lui îi guvernează viața.

E destul, ca un lucru să pară necrezut, pentru-ca o femeie să fie sigură de el.

Ou norocul nu se discută!

Nimeni nu-și poate da seamă de ce e rășoiul, dacă nu are un fiu în luptă.

Durerea se ascunde adeseori în veselile cele mai șgomotoase.

Noutăți

Arad, 27 Maiu 1901.

Știri personale. Prea Sfinția Sa Dl Episcop Nicolae Po ea, însoțit de Prea Cuvioșia Sa Domnul Archimandrit Filaret Musta, a sosit dela Budapesta Dumineca trecută la reședința sa în Caransebeș.

Parastas. Pentru odihna sufletului răposatului general de divizie Teodor cavaler de Seracin s'a ținut Sămbătă, la 12 Maiu, parastas în biserica din cimiterul din Caransebeș. A pontificat dl Dr. Traian Badescu, asistat de presbiterii parochiali și diaconul Dr. Petru Ionescu. Răspunsurile le-a cântat corul elevilor dela Institutul pedagogic-teologic. La acest act divin, pe lângă membrii familiei, Excelența Sa doamna Frieda, soția răposatului, și fiul Alexandru, au participat Prea Sfințitul Domn episcop Nicolae Popea, apoi membrii Consistorului diecesan în frunte cu Prea Cuvioșia Sa Domnul Archimandrit Filaret Musta; corpul profesoral dela Institutul pedagogic-teologic, corpul ofiteresc din loc, în frunte cu vice-colonelul Krischer, membrii magistratului cu primarul Burdia

Din viața lui

Barbu Lăutarul.

Un bătrân boer moldovean, așezat la o moșie din apropiere de Roman, care fusese bun prieten cu V. Alexandri, a povestit zilele trecute următorul frumos episod din viața vestitului lăutar, a neuitatului Barbu Lăutarul:

Intr'o seară liniștită și senină de vară, îmi aduc aminte, par'că ar fi azi, eram la Mircești la castelul dulcelui V. Alexandri.

Printre nenumărații oaspeți se afla și marele compositor musical Liszt.

Era petrecanie mare; chef la toartă, larmă și voie bună, așa cum nu se obișnueste astăzi.

Intr'un târziu, sosiră în două calește boeresti și lăutarul dela Iași. — Era banda lui Barbu.

Lăutarul toți Țiganii, îmbrăcați după vechiul port moldovenesc: anteree negre scumpe și lungi până la pământ; în cap cu nițoase căciuli brumaril, ear în picioare cu opinci noue-nouțe, cu meșteșug înflorite.

Aproape toți erau tineri. — În frunte era vestitul Barbu, — un bătrân dulce la chip, zimbitor, cu o figură palidă, de o duioșie și blândetă atrăgătoare; cu barba lui mare albă cum e argintul și lungă până în pept.

Și cât de luminoși și fermecători de frumoși ochi avea bătrânul acesta, slăbuț, de înălțime potrivit și ceva adus de șale.

Par'că'l v'ed sidoma; când își revărea privirea sa ulândă desmerdătoare asupra noastră, par'că ne umplea sufletul de un fior nedefinit, de o prietenească mângăere.

La intrare lăutarul ridicară mâna la piept și se închinară până la pământ, după obiceiul vremii

Stăpânul casei îi cinsti și în urmă le făcù semn.

Barbu își luă arcușul și salonul cel mare tremura fermecat în plânsul cobzei năului și a vioarelor.

Barbu cântase o bătută moldovenescă, știt colea, ca în tinda unei cărcime dela țeară. Boerul îmbătați de cântec în culmea voioșiei, înbujoarăți la față, tropotind pământul cu pași măsurăți și chiuind, băgase mâna în buzunarul antereului și aruncau banii în paharul lui Barbu, stringându-l „bea, Barbule... bea“.

Și bătrânul cântăreș sorbia vinul, ear galbenii după ce-l săruta cu evlavie, îi vira binisor în buzunarul antereului.

— Ascultă-mă, Barbule, îi zise N. Sturdea: ian cântă-ne:

„Tu-mi ziceai.“

Barbu se închină cu supunere și clipind din pleoape, începu dulce, trăgând ușurel din cobză.

Barbu de-odată frânse cântecul, lăsând să-l alunece arcușul într'un cântec de țeară voios și săltăreț și plin de inimă de-și venia să te prinzi la un joc gospodăresc să curgă țărîna din pod și să asude pământul.

Compositorul Liszt, așezat într'un jeli, îngândurat tăcea molecum, privind în gol visător, cu un zimbet ușor înflorit pe buze.

După ce lăutarul încheiară cântecul, Liszt își împreună mâinile și rosti cu o lacrimă în voce: „Doamne, câtă artă și frumusețe!“

Adunarea izbucni într'un ropot de aplause. Liszt scoase din buzunar un pumn de galbeni și lunecându-l în paharul lui Barbu, îi zise:

— Să bem amândoi, lăutarule!... Cele două pahare se ciocniră: Liszt era emoționat de-i tremura paharul la gură.

După câte-va clipe, Liszt se ridică încetișor și îndreptându-se către Barbu, punându-l o mână pe umăr, îi spuse:

— Tu mi-ai făcut cunoscut muzica ta, acum să-ți cânt și eu pe a mea.

Muzicantul ușurel se așează la pian, în mijlocul unei tăceri de biserică.

Barbu dus, cu pleoapele plecate și cu vioara pe braț, asculta neclintit, fără să clipească macar. Era o privește de-o fermecătoare frumusețe. Boerul par'că incremenise vrăjiți de sborul cântecului. Barbu sorbind notă cu notă, privia învâluind artistul într'o căutătură aiurită.

Liszt se ridică dela pian în mijlocul uralelor nesfârșite.

Barbu veni la el și la rîndul său întinzându-l un pahar, îl rugară să bea. Paharele se ciocniră rar, Liszt zimbînd îl întrebă: Ce zici, Barbule, de bucășia asta?

Ei! mări ta! mândră de tot, par'că mă înștrăinasem de lume ascultând-o; zău, dacă nu v'e este cu supărare, îngăduiți-mi să o încerc și eu așa o leacă, să v'ed, o țin eu minte! Liszt cu un suris blând de îngăduire și bunătate părintească, îi îngădui să încerce.

Barbu nu terminase cântecul și Liszt se ridică și veni drept la bătrânul, îl îmbrățoșă cu căldură și ridicând paharul cu champagne și cu galbeni îl întinse bătrânului cu figura palidă și cu barba albă cum e argintul zicându-l:

— Bea, Barbule, bea, că Dumnezeu te-a făcut artist și tu ești...mai mare decât mine.

— A. —

și prim-senatorul I. Bartolomeiu, mai mulți țărani și țărance din Ruoni și alți stimători și stimătoare ai distinsului defunct.

Consistoriu plenar. Joi, în 17/30 Maiu a. c., va avea loc în Arad consistoriu plenar, care va fi prezidat de P. S. Sa Dl Episcop Iosif Goldiș.

Logodnă. Inregistrăm cu plăcere următoarea știre ce ni-se trimite: Amabila d-șoară Delia Marienescu din Sibiu și Dr. Lazar Popovici, medic în Viena, fidanțați. — Sincere felicitări!

Adunarea generală a Asociațiunii. În ședința de Mercuri (22 I. c.), comitetul central al „Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român” a hotărât, ca adunarea generală din est-est a Asociațiunii să se țină în Sibiu, la 8/21 Septembrie și zilele următoare.

Alegerea de protopresbiter în Agnita. Sub acest titlu cetim în n. r. de Sâmbătă al „Telegrafului Român” din Sibiu următoarea notiță: „Primiți informațiunile, că alegerea de protopresbiter, ținută la 17 Maiu în Agnita, nu a decurs tocmai în ordine. (În prima notiță, care am reprodus-o și noi, tot după „Telegraful Rom.” se zicea, că a decurs în cea mai deplină ordine. — Red. Trib. Pop.) fiind că s'au făcut presiuni și agitații, în scopul asigurării majorității de voturi. Nu putem da publicității amănunțele ce ni-se comunică, fiind-că și de alt-cum nu publicul cetitor, ci venerabilul Consistoriu arhiepiscopesc aparține dreptul de a examina actul de alegere, și de a numi dintre candidați pe acela de protopresbiter, pe care-l va afla de mai demn și mai calificat, de mai capabil să conducă tractul cu tact și înțelepciune, cum se cere în vremile de astăzi, extrem de grele. Să avem deci încredere în venerabilul Consistoriu; și lăsând la o parte animositățile, să așteptăm în liniște verdictul său, care drept și după dreptate are să fie.”

Necrolog. Inregistrăm cu multă părere de rău următorul trist anunț: Subsemnatul cu inimă înfrântă de durere, aducem la cunoștința tuturor amicilor și cunoscuților, că iubitul și neuitatul nostru fiu și frate George Popoviciu, jurist de anul al IV-lea în Cluj, a trecut din viață în 23 Maiu a. c. n. în anul al 24-lea al etății. Rămășițele pământești ale defunctului s'au așezat spre odihnă eternă în 25 Maiu anul curent n. dimineața la 11 ore — dela locuința părintească din F. Vășand. Odihnește în pace, suflet nobil! F. Vășand, în Maiu n. 1901. Ioan Popoviciu, preot, ca tată; Ioan și Veturia, frate și soră.

Dșoara Elena Văcărescu distinsă de Academia franceză. Ziarele parisiene scriu, că Academia franceză a acordat d-șoarei Elena Văcărescu premiul Jules Favre, destinat a recompensa opera literară a unei femei. Dșoara Elena Văcărescu a publicat în limba franceză un volum de poezii populare românești și un volum de poezii originale, intitulat „Chants d'Aurore”. Cu amândouă a obținut mare succes.

Krivány la Tablă. Se anunță din Oradea-Mare, că Tabla regească de-acolo va debata afacerea apelată a marelui furt Krivány numai după vacanța de vară, pe când va fi escortat acolo și Krivány însuși.

Regina Serbiei la Buziaș. Din Buziaș (lângă Timișoara) se anunță, că zilele trecute a umblat pe acolo adjutantul regelui sârbesc Alexandru, cu scopul de a adapta o locuință potrivită pentru regina Draga. Regina Draga se simte foarte slăbită în urma evenimentelor ultime petrecute la curte și acum va căuta reculegere în Buziaș. Se crede, că Regina va petrece vara întreagă în Buziaș.

Congres de profesori comerciali în Arad. Eri (26 I. c.) s'a întrunit în Arad congresul profesorilor dela școlile comerciale superioare din țeară. Membrii congresului vor petrece aici mai multe zile, ținând mai multe prelegeri și conferințe și vizitând mai multe locuri demne de văzut în aceste părți.

Expoziție economică în Timișoara. Eri, în prima zi de Rusaliile catolice, s'a deschis în Timișoara o expoziție economică, arangeată de „Reuniunea economică agricolă din părțile sudice”. Deschiderea solemnă a expoziției a făcut-o însuși ministrul de agricultură Darányi Ignacz, în prezența unui public numeros: expozanți și participanți din mai multe părți ale țării. Numita reuniune arangează această expoziție din incidentul împlinirii a 10 ani dela înființarea sa, care, în acest timp, sub conducere bună și înțeleaptă, a făcut progrese de admirat. Și-a început activitatea abia numai cu 100—200 membri, și azi ea numără peste 10.000 de membri, având 126 filiale în comitatele: Timiș, Torontal, Caras-Severin, Arad și Bacșca. Pentru promovarea scopurilor sale, această reuniune și-a instituit și cursuri de instrucție economică, în timp de iarnă, din cari în timp de 6 ani au eșit vr'o 15.000 elevi bine pregătiți în afaceri de economie; iar în Seghedin a înființat și un internat de model pe seama elevilor de agricultură. Numărul prelegerilor populare din aceste cursuri se urcă deja peste 1000, la cari au asistat îndeosebi fil de țărani șrabi.

Expoziția actuală a Reuniunii se compune din 5 grupuri principale: expoziție de vite, de vinuri și poame, de industrie de casă, și de felurite mașini economice. — Expoziția deschisă eri în capitala Banatului va fi proba cea mai vădită, la ce avânt însemnat poate să ridice starea economică a poporului o asemenea reuniune, condusă bine, înțeleptă și cu zel pătruns de în sufletească pentru înaintarea intereselor poporului!

Excursiune de studiu. În 15 Maiu n. elevii cursului al III de teologie și cursului al IV de pedagogie din Caransebeș au făcut excursiune la școala de economie din Lugoj, sub conducerea profesorului de economie Iosif Bălan. Oaspeții au fost primiți din partea corpului didactic de-acolo cu mare ospitalitate și afabilitate și au fost conduși prin întreaga economie și grădini, explicându-li-se toate prin dl vice-director. Tinerimea a văzut multe lucruri frumoase și folositoare pentru chemarea ei viitoare. Oaspeții s'au despărțit deplin mulțumiți și cu dorul de a vedea cât se poate mai multe economii de model de felul cum este cea din Lugoj.

Cadet sinucigaș. Zilele trecute un tânăr cadet sub-oficer din regimentul de infanterie 61 din Timișoara s'a sinucis în cancelaria comandei, trăgându-și un glonț de revolver în inimă. Causa sinuciderii, se zice, e necunoscută.

Sima Ferencz, fostul deputat kosuthist în cercul Senteșului, după-cum spun foile maghiare, a fugit din țeară, împreună cu un aderent al său, Gálly Sándor. Amândoi sunt curențați. Sima adevărat era osândit la temniță pe 16 luni, iar Gálly pe 14 luni, pentru mulțime de păcate.

Avis! Toate Doamnele și Domnișoarele, cari au primit spre vânzare bilete de intrare la concertul arangiat de tinerimea universitară română din Cluj, sunt rugate pe această cale a trimite rezultatul obținut împreună cu biletele restante la adresa dlui, Mihail Doboreanu, casierul concertului (Kolozsvar, Linczeg utoza 2 szám).

Povețe despre hrana țărănilor, este titlul unei cărți-bune și folositoare, scrisă de dl Dr. I. Felix, membru al Academiei române, profesor de igienă la facultatea de medicină din București, și apărută ca a XX-a cărți-cicic din „Biblioteca populară a administrațiunii Domeniului Coroanei.”

Cuprinsul cărți-cicic este: Trebuința hranei. Despre alegerea potrivită a hranei.

Despre mâncarea de post. Despre gospodăria și gătitărea bucatelor. Mămăliga și pâinea. Hranirea copiilor mici. Beuturile. Boalele cari se pot naște din mâncare și beutură.

Se poate comanda și dela Tipografia Gutenberg, Iosif Göbl, în București, strada Doamnei 20.

Insoțire de lăptărit în Caransebeș. Dl primar al Caransebeșului, Constantin Burdea a convocat o conferință, în care s'a decis înființarea unei insoțiri de lăptărit, cu un capital social de 20.000 coroane. Din cele 100 acții a 200 coroane fondatorii au subscris 60; iar pentru restul de 40 acții urmează subscrierile.

O bunică în vârstă de 26 ani. O sârmauă femeie, cu numele Campbell, care locuiește cu soțul său în munții Carolina-de-nord, e deja bunică, deși e abia în vârstă de 26 ani. Ea s'a măritat adevărat în vârstă de 11 ani, și când a fost de 12 ani, era mamă, născând o fetiță. Fiica ei s'a măritat în vârstă de 13 ani și acum are și ea o fetiță, care are azi o bunică în vârstă abia de 26 ani.

Bătăie într'un consiliu de ministri. Se telegrafează din Constantinopol, că în consiliul de ministri, ținut Vineri în Ildiz-Kiosk, ministrul turcesc al băuturii sdravlen pe Begul Izzed, un favorit al Sultanului, din pricina că el ar fi provocat cunoscutul conflict poștal în Turcia.

Lumina electrică și vederea. — Un medic rus ar fi dovedit, că lumina electrică e dintre toate cea mai favorabilă pentru conservarea vederii. După el, oboseala se măsură în proporțiune directă cu frecvența, cu care individul expus la o oare care lumină e în mod involuntar silit să-și închidă pleoapele. Asta se întâmplă pentru același period de timp de 6 ori la lumina luminăret, de două ori la aceea a gazului, de două ori la aceea a soarelui și odată la ceea electrică.

Mortul înviat. În comuna Mărgineni (județul Iași) s'a întâmplat un caz, care a produs mare emoțiune printre locuitorii acelei comune. În această comună locuia de multă vreme bătrânul sătean Manole Cojocariu, care, deși înaintat în vârstă, era foarte sănătos. Acum înainte cu câteva zile într'o bună dimineață, cei din casă găsiră pe bietul moșneag mort, întins la pământ. Soția bătrânului și un nepot al lor, singurii aflători în casă, desnădăjduiți, închiseră ușa boriei și porniră să pregătească cele trebuitoare pentru înmormântare. Bătrâna și nepotul întorcându-se acasă, care nu le fu mirarea, când zăriră pe moșneagul mort șezând pe marginea lăvelei și trăgând cu poftă dintr'o lulea. Moșneagul Manole, care e în vârstă de vr'o 90 ani, fusese numai leșinat.

Un ceasornic gigantic. — La palatul municipal din Filadelfia s'a inaugurat un ceasornic gigantic, care să servească la distanța mari. Cadranul are un diametru de 7-62 metri și e pus pe un turn la 110 metri înălțime. Arătătorile sunt lungi de 3-66 metri și minutarul are două mișcări pe minut, produse de un curent de aer comprimat. El e regulat de un ceasornic astronomic foarte exact, care se află în partea de jos a turnului într'o odaie într'adins construită de 24 grade, spre a se evita dilatării sau contractarea metalelor. Seara cadranul e iluminat în mod automat.

A apărut „Cursa Diavolului”, un volum de urașiuni scris cu scop moralizator, de dl Ioan Bochiș. Prețul unui volum este 1 coroană și 20 filerți, plus 10 filerți pentru a i-se trimite la adresa celui ce va comanda. Se poate găsi la autor, Kolozs-Borsa și la librăria A. Todoran și Diecesană în Gherla, (Szamosujvár).

Recunoștință rară. Un soldat invalid englez din Ohio, H. Hawthorne, a fost zilele trecute surprins cu o moștenire de 2 milioane de mărci din partea unei dame cu numele Iosefina Fairfax. Englezul și a vizitat odată neamurile din Europa și trecând prin Kent, el a scăpat pe dama din vorbă, care căzuse în apă cu copilul ei cu tot, pe care însă nu l-a putut mântui curagiul american. Dama l-a remunerat atunci cu ceva, și el n'a mai știut nimic de atunci despre dânsa. Acum înainte de a muri, recunoscută femeie a testat suma de mai sus mentorului de odinioară al vieții ei, care trăiește în America.

PARTEA LITERARĂ.

INTRODUCERE

la
„ISTORIA LITERATUREI ROMÂNE”,
de
N. IORGA.

(Continuare și fine).

Această generație de scriitori se stinge între 1720 și 1780. O a doua se ridică atunci. Aceasta — vorbind numai de literatura laică — nu mai e alcătuită din boierii mari, cari, dacă nu desprețuiesc cultura, nu se mai pricep s'o reprezinte cu strălucire. Nu mai sunt oamenii mândri, entusiaști, nu mai sunt fanaticii ai epocilor mari din trecut și prevăzătorii ai viitorului: crescuți în umilință, în timpuri de decădere fără speranță, la o școală care distrugea ideile, înlocuindu-le prin cunoștințe în bună parte inutile, la o școală pedantă și cosmopolită, ei n'au energie, nici aventuri. Nu cred în ei, în țeara lor, în neamul lor. Trecutul îl niță, sau, dacă-l cunosc, nu scot din el nici îndemnuri, nici mângâieri, nici învățăminte.

Sunt notorii cu răbdare ai Domniilor fânariote, pe care nu le judecă decât după micile interese ale micilor lor persoane; dominația străină prin străini, stăpânirea Turcului prin Grec, li-se pare indispensabilă, naturală, nelămurabilă. Sunt foarte mulți oameni buni printre dâșii, oameni cinștiți, milostivi, iubitori, cu durere de inimă pentru patrie; dar nici un spirit în adevăr distins nu se rătește printre dâșii. Cel mai mare dintre ei, Ienachi Văcărescu, un om harnic și o inteligentă vie, e un poet de salon, un gramatic de formă, un istoric fără căldură, fără sentiment, fără idei care să-l călăuzească, un compilator sau un urzitor al faptelor zilei. Generația aceasta produce mai toate operele sale până pe la 1870 sau 1790. În Ardeal în tot acest timp mișcarea literară se pregătește numai.

În sfârșit, cea de a treia generație se ridică. O cresc, în principate, dascăli străini, credincioși ai evangheliei de reforme a filosofilor glumeți, satirici, copiii ai lui Voltaire, vizitatorii arhitecți de societăți din școala lui Rousseau, criticii teoretici ai societăților după chipul lui Montesquieu. Unii se duc în străinătate pentru a-și desăvîși cultura și a se imbiha mai puternic de ideile dominante. Întorși în țeară, ei asistă la lupta dintre creștinii și Turci pentru stăpânirea principatelor, ascultă chemările către libertate ale Rușilor și Nemților, mai ales ale Rușilor, sunt aduși să se gândească la schimbări de organizație și dominație, la anexări și revoluții. Acești oameni noi, simt până la sentimentalitate, după predecesorii adormiți în indiferență; aceștia oftează pentru fleacuri, pe când părinții lor nu plânse pentru patrie și reale dureri; aceștia adoptă și discută idei până la zăpăceală, după o generație care nici nu simțise nevoia unor noțiuni superioare, căror să-și subordoneze viața și activitatea. Aceștia vor forma partide politice, aceștia vor inaugura direcții literare, aceștia vor crea.

Eri în Ardeal, tovarășii de vîrstă ai oamenilor pe cari i-am descris mai sus, inaugurează era nouă a naționalismului. Ei dau astfel o doză diletanților în materie de credință, însușesc un program desorientatilor, însușesc un ideal color rățesci de lucruri false, de nesfârșite „focuri nebune” ale constructorilor de teorii și inventatorilor de societăți din Europa.

Aceștia sunt liniile generale ale subiectului nostru, cadrele lui. Eri activitatea literară, pe care o mărginesc și o domină, nu e, fără îndoială, o activitate, care să se poată desprinde. Sunt cărți, sunt idei, sunt oameni. Cărțile vorbesc, ideile strălucesc încă — unele sus de tot pe firmanental idealelor noastre; iar oamenii interesează spiritul și mișcă inima.

ULTIME ȘTIRI.

Londra, 25 Maiu. Un nou conspect officios despre cheltuielile ce Englitera a avut în războiul cu Burii spune, că până acum s'au cheltuit acolo 147, 657.000 funți sterline, adică: 3¹/₂ miliarde coroane. Afară de bani, Englezii au pierdut morți, răniți și invalizi: 100.000 de oameni. (Din asta se vede, că Burii foarte scump țin să-și lase independența. — Red.)

Editor. Aurel Popovici Barclanau.
Red. respons. Ioan Russu Șirleanu.

In Ungaria cea mai veche fabrică de reovisite bisericesti
și prapore

Oberbauer A. succesorul

furnisorul de curte al altetelor Lor ces. și reg. Archiducelui Iosif și
Archiducesei Clotilda.

Budapesta IV. Văczy-uteza 15.

Intemeiată în 1868.

De cinci ori premiată.

Firmă recunoscută de toată încrederea, serviciu prompt.

Recomandă magazinul seu cu asortiment bogat și anume: Totfelul de
ornate bisericesti. Cea mai frumoasă și mai bună confecționare în Felóne
cu prețuri avantajoase, precum și prapori și steaguri pentru biserici socie-
tăți (reuniuni). Flamure pentru festivități și alte ocazii.

Potire, sfetnice pentru altar și de aninat precum și cruci, apoi icoane
sfinite pentru iconostas foarte bine executate. Plasnițe executate în deferite
variațiuni.

Mostre și planuri însoțite cu nota de spese le trimit francate.

592 9-24

„Mureșanul“

instituit de credit și economii, societate pe acții în

MARIA-RADNA.

Fundat și deschis în 15 Noemvrie 1897.

Capital social fl. 40.000, în 400 acții de fl. 100.

Acoardă: credite personale pe cambii; credite pe cambii cu
acoperire ipotecară; credite pe obligațiuni cu cavenți până la
fl. 50; și împrumuturi pe amanete și efecte publice.

Primește: depuneri de bani spre fructificare, după cari institutul
plătește contribuția erarială; ear' deponenții primesc după banii
depuși până la 1000 5% de la 1000 în sus 6% interese.

569 — 13

Direcțiunea.

Crema Margareta

este cel mai sigur mijloc pentru producerea, perfecționarea și
conservarea

! frumuseței !

Acest minunat preparat nevătămător, curat și fără grăsime
are un efect uimitor.

In câte-va zile face să dispară *alunele, petele de ficat, coșii, jupuiturile, bibițele, punctele negre (comedonele) și toate afecțiunile
pielei. Netezește încreșiturile și ciupiturile de vârsat (bubut), având
efect chiar și asupra celor mai înaintați în vârstă, carora le face
pielea tină și frumoasă.*

*Dr. Mosengeil și Metzger, renumiți profesori, vindecă încreș-
turile de pe obraji cu ajutorul masagiului. Spre acest scop Crema
Margareta este cea mai potrivită. Dacă se masează zilnic fața cu
Crema Margareta, dispar nu numai alunițele, petele de ficat, și alte
necurătenii de piele, ci și încreșturile, ciupiturile de bubut și alte
anomalii cauzate prin bătrânețe, griji, boale etc. etc.*

Un perservativ în contra arștei soarelui și a vâretului.

Se poate și ziua întrebuița.

Pudra de dame Margareta 1 cor. 20 fil. 553 29—

Săpunul Margareta 70 fil.

Pasta de dinți Margareta costă 1 cor.

Regeneratorul părului, care produce culoare originală
părului încăruntit, 2 cor.

Blondinirea părului de orice culoare, prin care părul
primește o culoare aurie, 1 și 2 cor.

Pomada tanochinică, cel mai bun mijloc spre cultivarea
și creșterea părului, 70 fil. și 1 cor.

Resucitor de mustați Bohus de Vilagos, spre cultivarea
mustaților, 50 și 70 fil.

CLEMENT FÖLDES

Arad, strada Deák Ferencz Nr. 12.

Representant general pentru România:

Domnul Moritz Pollak București, Calea Văcărești Nr. 5.

Se află de vânzare la drogueriile; Bruss, Economul & Co., M. Stolnescu,
I. Tetzu, I. Zanfirescu și în en gros și detail la Frații Albachary și la
toate farmaciile.

Dovadă despre eficacitatea folosirii cremei Margareta e și următoarea epistolă:

D-lui Gutori Földes Kelemen, în Arad.

Folosese demult Crema-Margareta. Primește simpatia mea pentru efectul bun
al acestei creme.

București

Maria Ionașcu, artistă la Teatrul Național.

Feriți-vă de contraface!

Veritabil numai atunci dacă cutia poartă eticheta mea și marca de fabrică înregistrată!

A apărut

și se află de vânzare la administrația „Trib. Poporului“
următoarele opuri:

	coroana	fler
1.) „Geografia Comitatului Arad“, pentru clasa a III-a școalelor populare, de Damaschin Medre, învățător; aprobat de Ven. Consistor ilustrată cu chărți geografice	—	—70 „
2.) „Lupta pentru drept de Dr. Rudolf Ihering traducere de T. V. Păcățean, — — — — —	—	2.— „
3.) „Judecătorile cu jurații“ — de Teodor V. Păcățeanu, — — — — —	—	—80 „
4.) „Libertatea“ — de Ioan Stuart Mill, tradusă de T. V. Păcățeanu, — — — — —	—	2.— „
5.) „Principiile politice“, după Dr. T de Holtzendorf, de T. Păcățeanu — — — — —	—	4.— „
6.) „Caractere morale“ — exemple și sentințe culese din istoriile și literaturile popoarelor vechi și moderne, de Ioan Popea, profesor în Brașov. — — — — —	—	2,50 „
7.) „Războiul pentru neatârnat“ de George Coșbuc. — — — — —	—	1,20 „
8.) „Veritabil“ — de Petru Vancu, — — — — —	—	1.— „
9.) „Teoria Dramel“ — de Dr. Iosif Blaga. — — — — —	—	3,60 „
10.) „Juvenilia“ — de Sextil Pușcariu. — — — — —	—	1,80 „
11.) „Cuvântări bisericesti“ — traduse de Ioan Genț. — — — — —	—	5.— „
12.) „Pribeag“ — de Ioan Iosif Sceopul, — — — — —	—	1,50 „
13.) Instrucțiuni populare populare despre Datorințele și Drepturile purtătorului de dare edate de Vilhelm Niemandz	—	1,20 „
14.) „Ioan Botezătorul, tragedie în 5 acte și un preludiv tradusă de Il. Chendi și C. Sandu după Hermann Sudermann — — — — —	—	2.— „
15.) Henric Ibsen „Ziua Invierei“ Epilog dramatic în 3 acte traducere de Il. Chendi și C. Sandu — — — — —	—	1.— „

La comanda să se mai adauge de fie-care op 10 fleri spese postale.